

Sydkustens farleder satta i sammanhang

BOK: Finlands sydkust, 181 s.

FÖRFATTARE: Christoffer

H.Ericsson

FÖRLAG: Oy Litorale Ab

"Av gentlemanna-andan från en äldre generation är inte mycket kvar. Den korta kajsträckan framför Hangö Segelförenings rundade funkispaviljong, som tidigare rymde alla gästande båtar, är i nuet ett vändområde. Det är närmast omöjligt att manövrera under segel i trängseln, som under högsäsong och regattatider är närmast olidlig".

BÖCKER

De kritiska reflektionerna apropå Hangö i nuet gör författaren, seglar, museimannen och marinarkeologen **Christoffer H.Ericsson** i sin nyutkomna bok **Finlands sydkust**.

Boken, en kulturhistorisk och nautisk handbok över farleder allt från Stockholm via Åland och längs sydkusten ända fram till Finlands östgräns, är tänkt som ett komplement till sjökort och redan existera-

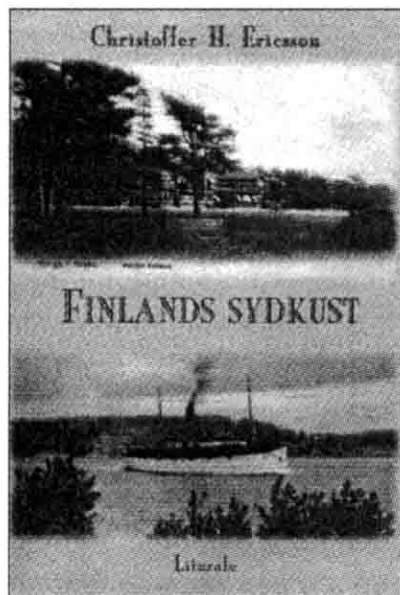
de hamn- eller farledsbeskrivningar.

Författarens avsikt har varit att lägga till en ytterligare dimension; berätta om det som finns att se längs lederna och om historiska händelser och skeenden på platser som de passerar.

ATT ERICSSON har omfattande kunskaper att dela med sig av, liksom rikhaltiga egna erfarenheter och upplevelser att ösa ur, är uppenbart.

Ett plock, som ger en bild av Barösund på den tid leden ännu nyttjades av passagerarångare – "de vita putsade Stockholmsbåtarna".

"Det var fest då de lackvita skroven med mahognymålade däckshus och putsad mässing, under en svart rökplym, saktade ned för girarna och för de trånga passagerna. Somargäster, ungdom och barn på bryggor och i båtar vinkade, och hälsades tillbaka. Kröken vid den lilla Sparvholmen, med ledfyre, krävde fullt roder; ångvisslan blåste här och kort därpå för Hyklesund, då ett möte var omöjligt".

Pension Bellevue i Hangö och salig F.Å.A:s s/s Oihonna pryder bokens omslag.

VID SIDAN AV anslående tidsbilder ur det förgångna delar Ericsson med sig av nyttiga fakta som matchas med praktiska råd – vilka leder är svårforcerade och vilka löper ge-

nom grundfria vatten, vilka leder lämpar sig vid given väderlek, vilka sedan länge indragna leder kan man fortsättningvis ha nytta av, o.s.v.

Sammanfattningvis kan boken med säkerhet vara till nytta och glädje för många långfärdsseglare, den är logiskt upplagd och lätt att hitta i.

Små skönhetsfläckar, som exempelvis "motorvägen från Karis mot huvudstaden" och ett ibland omotiverat bruk av versaler (det Ryska kejsardömet, Lohms Lotsplats), kan man överse med.

Det är också uppfriskande att Ericsson inte tvekar att lufta sina åsikter, till exempel då han apropå 80-talets övergång från det tidigare kardinalsystemet till det nu rådande internationella utpricknings-systemet konstaterar att den inte kunde "uppfattas som en navigatorisk förbättring" samt att nyordningarna "i påfallande grad stör miljön".

HAN HAR OCKSÅ lyckats begåva olika kustnejder med s.a.s egna författare.

Mörne och Tavaststjerna, visst, men vem minns mera i dag Porkalass egen diktare, prosaförfattaren Henrik Hildén (d. 1932) som "under tidigt 1900-tal levde på Kyrkogårdsön...en välsituerad estet som höll stora yachter och levde ett utpräglat villaliv".

Allt vore gott och väl, om det bara inte var för illustrationerna.

Christoffer H.Ericsson har bemödat sig om att illustrera sin bok med ett rikhaltigt, omväxlande och i sig intressant bildmaterial. Därför är det desto mera beklämmande, att en mycket stor del av bilderna är direkt undermåliga i tekniskt avseende.

Är det originalen, kanske unika sådana, som på grund av ålder eller andra orsaker är behäftade med brister – låt gå. Men dessvärre kan man i många fall med blotta ögat se, att det är bildbehandlingen i modern tid som inte hållit måttet.

Skada – och ingen fjäder i hatten för vare sig förlaget Litorale, eller för Gummerus Print som tryckt boken.

PETER JOHANSSON